

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม

คู่มือการค้าและการลงทุน สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

จัดทำโดย

หอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

คู่มือการค้าและการลงทุนกลุ่มประเทศ CLMV เป็นการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการค้าการลงทุนและข้อมูลพื้นฐานของประเทศกลุ่มประเทศ CLMV จากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนทั้งของประเทศไทยและในกลุ่มประเทศ CLMV และได้ทำการเรียบเรียงและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อประมวลผลออกมาให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจได้โดยง่าย และหวังว่าคู่มือดังกล่าวจะเป็นประโยชน์และสามารถช่วยเหลือผู้ประกอบการที่มีความสนใจที่จะขยายตลาดได้ไม่มากก็น้อย และสามารถศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมได้ในเว็บไซต์ www.thaichamber.org

สารบัญ

	หน้า
1. ข้อมูลพื้นฐาน	1
2. ข้อมูลพื้นฐานเศรษฐกิจโดยทั่วไป	11
3. ข้อมูลที่จำเป็นในการทำธุรกิจในเวียดนาม	14
4. กฎระเบียบขั้นตอนด้านเอกสารการส่งออก-นำเข้า	20
5. การลงทุนในเวียดนาม	23
6. ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ Web Site ที่สำคัญ	41
7. ภาคผนวก	43
8. ที่มาข้อมูล	

1. ข้อมูลพื้นฐาน

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ธงประจำชาติ

Socialist Republic of Vietnam

1.1 ลักษณะทางภูมิศาสตร์

- ทิศเหนือ ติดกับ สาธารณรัฐประชาชนจีน
- ทิศใต้ ติดกับ อ่าวไทย
- ทิศตะวันออก ติดกับ ทะเลจีนใต้และอ่าวตังเกี๋ย
- ทิศตะวันตก ติดกับ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
- ทิศตะวันตกเฉียงใต้ ติดกับ ประเทศกัมพูชา

แผนที่แสดงลักษณะทางกายภาพของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

1.2 เมืองสำคัญและสินค้าที่สำคัญ

ภาคเหนือ	
เมือง	ข้อมูลจำเพาะ
กรุงฮานอย (Ha Noi)	เป็นเมืองหลวง มีพื้นที่ประมาณ 3,348 ตารางกิโลเมตร (หลังรวมจังหวัดใกล้เคียงเข้าเป็นกรุงฮานอยใหม่ เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2551) ประชากร 6.23 ล้านคน (ปี 2551) ตั้งอยู่บริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำแดง โดยมีแม่น้ำหลายสายไหลผ่าน ฮานอยยังเป็นศูนย์กลางการบริหารประเทศและเป็นศูนย์กลางธุรกิจการค้าทางภาคเหนือ โดยมีท่าอากาศยานนานาชาติ Noi Bai และท่าเรือ 2 แห่งที่สามารถเดินเรือไปยังท่าเรือไฮฟองได้
นครไฮฟอง (Hai Phong)	มีพื้นที่ 1,522 ตารางกิโลเมตร ประชากรราว 1.8 ล้านคน (ปี 2550) เป็นเมืองท่าสำคัญในภาคเหนือและเป็นเขตอุตสาหกรรมหนักโดยเฉพาะอุตสาหกรรมเคมี ต่อเรือ และวัสดุก่อสร้าง มีท่าเรือสำคัญ คือ Hai Phong Port และสนามบิน Cat Bi Airport

<p>กว๋างนินห์ (Quang Ninh)</p>	<p>มีพื้นที่ 6,099 ตารางกิโลเมตร ประชากรประมาณ 1.1 ล้านคน (ปี 2550) กว๋างนินห์เป็นเมืองท่าทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเวียดนาม มีท่าเรือสำคัญได้แก่ Hon Gai Port เป็นจังหวัดที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติและเป็นแหล่งถ่านหินใหญ่ที่สุดในประเทศ รวมทั้งมีสถานที่ท่องเที่ยวสวยงามที่มีชื่อเสียงระดับโลก คือ อ่าวฮาลอง (Ha Long Bay)</p>
<p>เซินลา (Son La)</p>	<p>มีพื้นที่ 14,174 ตารางกิโลเมตร ประชากร 1.0 ล้านคน (ปี 2550) โดยพื้นที่กว่า 80 % เป็นไหล่เขา เหมาะแก่การทำฟาร์มโคนม มีสินค้าส่งออกสำคัญได้แก่ ชาดำ</p>
<p>ลายเจิว (Lai Chau)</p>	<p>มีพื้นที่ 9,112 ตารางกิโลเมตร ประชากร 3.3 แสนคน (ปี 2550) มีสนามบินคือ Dien Bien Phu Airport</p>
<p>เตวียนกวาง (Tuyen Quang)</p>	<p>มีพื้นที่ 9,112 ตารางกิโลเมตร ประชากร 7.5 แสนคน (ปี 2550) เป็นจังหวัดที่อุดมไปด้วยป่าไม้ และไม่มีค่าต่าง ๆ รวมถึงพืชสมุนไพรกว่า 1,000 ชนิด</p>

หลาวกาย (Lao Cai)	มีพื้นที่ 6,384 ตารางกิโลเมตร ประชากร 6.0 แสนคน (ปี 2550) มีป่าไม้อุดมสมบูรณ์และไม้หายากหลายชนิด รวมถึงพืชสมุนไพรและสัตว์หายากอื่นๆ เช่น กวาง หมูป่า เสือ เป็นต้น
ภาคกลาง	
เมือง	ข้อมูลจำเพาะ
นครดานัง (Da Nang)	มีพื้นที่ 1,283 ตารางกิโลเมตร ประชากร 8.1 แสนคน (ปี 2550) เป็นศูนย์กลางธุรกิจ การท่องเที่ยว และเป็นเมืองท่าสำคัญ โดยมีท่าอากาศยานนานาชาติ Da Nang และมีท่าเรือ Tien Sa Seaport
ถัว เทียน เว้ (Thua Thien Hue)	มีพื้นที่ 5,065 ตารางกิโลเมตร ประชากร 1.1 ล้านคน (ปี 2550) มีเมืองสำคัญคือ เว้ (Hue) เป็นเมืองสำคัญทางประวัติศาสตร์และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของเวียดนาม มีท่าอากาศยานนานาชาติ Phu Bai
กวางนัม (Quang Nam)	มีพื้นที่ 10,438 ตารางกิโลเมตร ประชากร 1.5 ล้านคน (ปี 2550) มีเมืองสำคัญ คือ ฮอยอัน (Hoi An) เป็นเมืองเก่าที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก จึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ

ภาคใต้

นครโฮจิมินห์ (Ho Chi Minh)	เป็นเมืองเศรษฐกิจที่สำคัญที่สุดของเวียดนาม มีพื้นที่ 2,096 ตารางกิโลเมตร ประชากร 6.6 ล้านคน (ปี 2551) เป็นศูนย์กลางธุรกิจ การค้าและบริการ การนำเข้าส่งออก การลงทุนและเป็นศูนย์กลางของวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีการสื่อสารและโทรคมนาคมของนานาชาติ โดยมีท่าอากาศยานนานาชาติ Tan Son Nhat และมีท่าเรือ Saigon Port ซึ่งเป็นท่าเรือที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ
นครเกิ่นเธอ (Can Tho)	มีพื้นที่ 1,402 ตารางกิโลเมตร มีประชากร 1.2 ล้านคน (ปี 2550) เป็นเมืองอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเลที่สำคัญ และเป็นแหล่งปลูกข้าวใหญ่ที่สุดของเวียดนาม
เตี๋ยงยาง (Tien Giang)	มีพื้นที่ 2,484 ตารางกิโลเมตร ประชากร 1.7 ล้านคน (ปี 2550) เนื่องจากเตี๋ยงยางตั้งอยู่ในบริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง ซึ่งมีดินอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเพาะปลูกพืชเขตร้อน จึงเป็นแหล่งผลิตข้าวและผลไม้ต่าง ๆ อาทิทุเรียน มะม่วง รวมถึงผลไม้เมืองร้อนชนิดอื่น

บาเรีย - หุงเต่า (Ba Ria - Vung Tau)	มีพื้นที่ 1,987 ตารางกิโลเมตร ประชากร 9.26 แสนคน (ปี 2550) เป็นเมืองที่มีการผลิต น้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ โดยเวียดนาม สามารถผลิตน้ำมันได้มากที่สุด ใน คาบสมุทรอินโดจีน แหล่งผลิตสำคัญอยู่ทาง ภาคตะวันออกเฉียงใต้ของเมือง เรียกว่า "Bac Ho" หรือ "White Tiger"
--	---

1.3 ข้อมูลจำเพาะ

ขนาดพื้นที่ ภูมิประเทศ	มีพื้นที่ประมาณ 331,150 ตารางกิโลเมตร ประมาณ 3 ใน 4 ของเวียดนาม ประกอบด้วยภูเขาสูงและป่าไม้ บริเวณ แผ่นดินทั้งหมดของเวียดนาม มีพื้นที่ราว 328,000 ตารางกิโลเมตร นอกนั้น เป็นไหล่เขาและหมู่เกาะต่าง ๆ นับพันเกาะงแต่ยาวตั้งเกี่ยไปจนถึงอ่าว ไทย
ภูมิอากาศ	เวียดนามเป็นประเทศที่มีพื้นที่แคบแต่มี ความยาวมากทำให้ลักษณะภูมิประเทศ และภูมิอากาศแตกต่างกันค่อนข้างมาก สามารถแบ่งได้ดังนี้ <u>ภาคเหนือ</u> มีอุณหภูมิเฉลี่ย 10-35 องศา เซลเซียส (ช่วงเดือนธค.-มค. อาจมีหิมะ ตกหรือระดับ 0 องศาเซลเซียส)

	<u>ภาคกลางและภาคใต้</u> มีอุณหภูมิเฉลี่ย 15-40 องศาเซลเซียส
เขตร้อน	พื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศเป็นพื้นที่มรสุม
มรสุมเช้า	มีฝนตกชุกในช่วงเดือนพค.-พย. และมีในช่วงดังกล่าวในทุกปี
เมืองหลวง	กรุงฮานอย (Hanoi)
เขตการปกครอง	58 จังหวัด 5 เทศบาลนคร และ 3 ภาค (ภาคเหนือ กลางและใต้)
ประชากร	89.57 ล้านคน (2553)
GDP Growth	ร้อยละ 6.78 (ปี 2553)
GDP	102 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2553)
GDP per Capita	1,160 ดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2553)
อัตราเงินเฟ้อ	ร้อยละ 9.2 (ธันวาคม 2553)
อัตราการแลกเปลี่ยน	625 ด่ง ประมาณ 1 บาท (4 กุมภาพันธ์ 2554)
ค่าแรงขั้นต่ำ	ประมาณ 55-80 ดอลลาร์สหรัฐ/เดือน (แล้วแต่พื้นที่)
ทรัพยากร	ผลไม้ ผลผลิตทางการเกษตร ข้าว น้ำมันของป่า สมุนไพร และแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ
เชื้อชาติ	เวียดนาม
ศาสนา	ไม่มีศาสนาประจำชาติ เนื่องจากปกครองโดยระบอบสังคมนิยม (มีผู้แสดงตนว่านับถือศาสนาต่างๆ 15.65

	ล้านคนโดยศาสนาพุทธ (มหายาน) มี จำนวนผู้นับถือมากที่สุด (ร้อยละ 9.3)
ภาษา	เวียดนาม
เวลา	เท่ากับประเทศไทย
การปกครอง	ระบอบสังคมนิยม โดยมีพรรค คอมมิวนิสต์เวียดนาม (Communist Party of Vietnam) เป็น พรรคการเมืองเดียวและมีอำนาจสูงสุด
สถาบันการเมือง	พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม
ประธานาธิบดี	นายเหวียน มิง เจี๊ยต (Nguyen Minh Triet)
หัวหน้ารัฐบาล	นายเหวียน เติน สุง (Nguyen Tan Dung)
นายกรัฐมนตรี	
พรรคคอมมิวนิสต์	นายเหวียน ฝู จ่อง (Nguyen Phu Trong)
เลขานุการพรรค	
วันชาติ	2 กันยายน
วันสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับไทย	6 สิงหาคม 2519

1.4 เส้นทางคมนาคมระหว่างประเทศไทยและประเทศเวียดนาม

1. ทางบก

ภาคเหนือและภาคกลางใช้เส้นทางผ่านประเทศลาว ภาคใต้ใช้เส้นทางผ่านประเทศกัมพูชา

2. ทางน้ำ

ส่งสินค้าผ่านท่าเรือแหลงฉบังเข้าสู่ท่าเรือไซ่ง่อน โดยผ่านอ่าวไทย

3. ทางอากาศ

สนามบินนานาชาติในประเทศไทยสู่สนามบินนานาชาติที่กรุงฮานอยและโฮจิมินส์

1.5 สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ

1. อาเซียน เวียดนามเข้าร่วมเป็นสมาชิกอาเซียนเมื่อเดือนกรกฎาคม 2538 และได้ลงนามในความตกลงว่าด้วยการใช้อัตราภาษีพิเศษที่เท่ากันสำหรับเขตการค้าอาเซียน (Agreement on the Common Effective Preferential Tariff : CEPT) เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2539 ซึ่งเป็นการประกาศเริ่มต้นการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) โดยครอบคลุมทั้งสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม ขณะนี้อัตราภาษีนำเข้าของเวียดนามภายใต้ CEPT อยู่ที่ 0- 5 % และได้ลงนามยอมรับความตกลงว่าด้วยการค้าบริการของอาเซียน (ASEAN Framework Agreement on Services : AFAS) เมื่อเดือนธันวาคม 2538 โดยมีเป้าหมายเปิดเสรีธุรกิจบริการให้สมาชิกภายในปี 2558

2. WTO เวียดนามเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก (WTO) เมื่อเดือนมกราคม 2550 เป็นสมาชิกลำดับที่ 150 โดยมีข้อผูกพันเปิดเสรีสินค้ามากกว่า 10,689 รายการ ซึ่งจะต้องลดภาษีภาชีนำเข้าข้กลงโดยเฉลี่ย 4 % ภายในปี 2556 ภาษีผลิตภัณฑ์เกษตรจะลดลงจาก 25.2 % เหลือ 21 % โดยเฉลี่ย และสินค้าอื่น ๆ ลดลงจาก 16.1 % เป็น 12.6 % โดยเฉลี่ย

3. APEC เวียดนามได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกความร่วมมือทางเศรษฐกิจ เอเชีย-แปซิฟิก (APEC) และความร่วมมือภายใต้กรอบการประชุมเอเชีย-ยุโรป (ASEM)

2. ข้อมูลพื้นฐานเศรษฐกิจโดยทั่วไป

2.1 สรุปภาวะการค้าระหว่างประเทศไทย - เวียดนาม

ปี 2551-2553

รายการ	มูลค่าการค้า : ล้านเหรียญสหรัฐ		
	2551	2552	2553
การส่งออก	5,017.80	4,678.42	5,845.45
การนำเข้า	1,450.45	1,385.42	1,396.71
มูลค่ารวม	6,468.25	6,063.84	7,242.16
ดุลการค้า	3,567.36	3,293.00	4,448.75

ที่มา : กรมศุลกากร

2.2 สินค้าที่มีศักยภาพของไทยที่ส่งออกไปยังประเทศเวียดนาม และสินค้าหลักที่ไทยนำเข้าจากประเทศเวียดนาม (5 อันดับแรก) ระหว่างปี 2552-2553 (โดยเฉลี่ย)

สินค้าหลักที่ไทยส่งออก	ประเทศคู่แข่ง	สินค้าหลักที่ไทยนำเข้า	ประเทศคู่แข่ง
1. เม็ดพลาสติก	จีน เกาหลี	1. เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน	มาเลเซีย ไต้หวัน จีน ญี่ปุ่น
2. เคมีภัณฑ์	จีน เกาหลี	2. ถ่านหิน	จีน
3. เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	จีน	3. เครื่องจักรกลไฟฟ้าและส่วนประกอบ	จีน ญี่ปุ่น ไต้หวัน
4. ผลิตภัณฑ์ยาง	มาเลเซีย	4. ด้ายและเส้นใย	จีน
5. รถยนต์และอุปกรณ์	จีน	5. น้ำมันดิบ	จีน

ที่มา : กรมศุลกากร

2.3 สินค้าส่งออกสำคัญของเวียดนามที่เป็นคู่แข่งชั้นประเทศไทย

- ข้าว (เวียดนามเป็นประเทศผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่อันดับ 1 และ 2 ของโลกสลับกับประเทศไทย)
- อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป
- ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้
- ยางพารา (เวียดนามเป็นประเทศผู้ส่งออกยางพาราเป็นอันดับที่ 8 และเป็นสินค้าส่งออกอันดับ 4 ของไทย)
- ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง
- สิ่งทอ
- เสื้อผ้าสำเร็จรูป
- ผลิตภัณฑ์พลาสติก

3. ข้อมูลที่จำเป็นในการทำธุรกิจในประเทศเวียดนาม

3.1 ระบบการเงินและการธนาคาร

สกุลเงิน เงินด่ง (1 บาท ประมาณ 625 ด่ง เมื่อ 4 กุมภาพันธ์ 2554)

3.2 ระบบธนาคาร

ธนาคารกลางของเวียดนามประกาศคงอัตราดอกเบี้ยอ้างอิงสำหรับเงินกู้สกุลด่งที่ระดับ 0.65% ต่อเดือน หรือ 7.8% ต่อปี เริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2005

ระบบธนาคารของเวียดนาม 3 รูปแบบ ประกอบด้วย

1. ธนาคารกลาง คือ State Bank of Vietnam (SBV) ทำหน้าที่เหมือนธนาคารกลางของประเทศอื่น ๆ

2. State-Owned Commercial Banks (SOCBs) 4 จำนวน 6 ธนาคาร คือ

2.1 Bank for Foreign Trade of Vietnam (Vietcombank)

2.2 Bank for Investment and Development of Vietnam (Vietinbank : BIDV)

2.3 Vietnam Bank for the Poor

2.4 Industrial and Commercial Bank of Vietnam (Incombank : ICB)*

2.5 Mekong Delta Housing Bank

2.6 Vietnam Bank for Agriculture and Rural Development (Agribank)

3. Private Commercial Banks จำนวน 118 ธนาคาร แบ่งเป็น

3.1 Joint Venture Banks จำนวน 4 ธนาคาร เช่น VinaSiam Bank เป็นธนาคารที่เกิดจากการร่วมทุนระหว่างบริษัท CP และธนาคารไทยพาณิชย์ของไทย กับ Vietnam Bank for Agriculture and Rural Development หรือ Agribank ของเวียดนาม มี 2 สาขา ณ กรุงเทพมหานคร และนครโฮจิมินห์

3.2 Joint Stock Banks**จำนวน 39 ธนาคาร

3.3 Thai Bank's Branches จำนวน 1 ธนาคาร คือ Bangkok Bank PCL.* (สาขาย่อย ณ กรุงเทพมหานครและสาขานครโฮจิมินห์)

3.4 Foreign Bank's Branches จำนวน 28 ธนาคาร

3.5 Foreign Bank's Representative Offices จำนวน 46 ธนาคาร

3.3 ระบบภาษีในเวียดนาม

- a. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (Personal Income Tax) ทั้งชาวเวียดนามและชาวต่างชาติจัดเก็บในอัตราก้าวหน้า คือ ร้อยละ 0-40
- b. ภาษีเงินได้นิติบุคคล (Corporate Income Tax) จัดเก็บอัตรามาตรฐานร้อยละ 28 สำหรับธุรกิจทั่วไป และระหว่างร้อยละ 28-50 สำหรับธุรกิจเกี่ยวกับการสำรวจทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ และการสำรวจน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ
- c. ภาษีมูลค่าเพิ่ม (Value-Added Tax : VAT) อัตรากำหนดสำหรับสินค้าและบริการโดยทั่วไปคือ ร้อยละ 10

- d. ภาษีการบริโภคพิเศษ (Special Consumption Taxes : SCT) หรือภาษีสรรพสามิต (Excise Tax) จัดเก็บอัตราภาษีสินค้าและบริการระหว่างร้อยละ 10-80
- e. ภาษีศุลกากรนำเข้าและส่งออก (Import and Export Duty) ภาษีนำเข้า อัตราภาษีนำเข้าทั้งอัตราพิเศษสุด (Specially Preferential Rates) อัตราพิเศษ (Preferential Rate) และอัตราปกติ (Normal Rate) มีหลายอัตรา ได้แก่ ร้อยละ 0, 1, 3, 5, 10, 15, 20, 30, 40, 50, 60 และสูงสุด 100 ส่วนอัตราทั่วไป (Ordinary Rates) ใช้กับการนำเข้าจากประเทศที่ใช้หลัก Non-MFN และเท่ากับ 1.5 เท่าของอัตราพิเศษ และมีการใช้อัตราพิเศษ (Preferential Rates) ใช้กับการนำเข้าจากประเทศที่มีข้อตกลง MFN กับเวียดนาม รวมทั้ง การใช้อัตราภาษีพิเศษสุด (Specially Preferential Rates) ใช้กับการนำเข้าจากประเทศที่มีข้อตกลงพิเศษ (Special Preferential Agreement) กับเวียดนาม โดยเฉพาะกลุ่มประเทศอาเซียน

3.4 ประเภทและอัตราภาษีสำหรับการประกอบธุรกิจ

ลำดับ ที่	ประเภทอากร	อัตราอากร	หมายเหตุ
1	ภาษีนำเข้าและส่งออก	0-60%	แล้วแต่สินค้า
2	ภาษีเงินได้นิติบุคคล	28-50%	ลดหย่อนตามกรณี
3	ภาษีมูลค่าเพิ่ม	10%	สินค้าทั่วไป
4	ภาษีสรรพสามิต	10-75%	แล้วแต่สินค้า
5.	ภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา	เก็บภาษีใน อัตราก้าวหน้า ตั้งแต่ 0-40%	เก็บจากบุคคล 3 ประเภท

3.5 กฎ ระเบียบทางการค้า

การทำธุรกิจในประเทศไทย ผู้ประกอบการจำเป็นต้องศึกษา กฎ ระเบียบการค้าต่าง ๆ ข้อมูล ข้อบังคับรวมทั้งกฎหมายต่างที่เกี่ยวข้องกับตนเองอย่างละเอียดและรอบคอบ ดังนี้

3.6 สินค้าที่ห้ามนำเข้าและส่งออก

ด้านการนำเข้า

1. ยกเลิกกำหนดปริมาณการนำเข้า (Quantitative Restrictions) สำหรับสินค้านำเข้า Paper, Clinker, Cement, Construction White Glass, granite and Ceramic Tiles, Remaining Steel Products, Vegetable Oil, Alcohol, Motorcycles (New) and Certain Parts, Passenger Vans 10-16 Seats, and Passenger Vans Up to 9 Seats.

2. ยกเลิกโควตานำเข้าสิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูป

3. เปิดเสรีการนำเข้า ยกเว้นสินค้า ดังนี้

- สินค้าที่ห้ามนำเข้า เช่น อาวุธ ปืน และวัตถุอันตราย บุหรี่ ซิการ์และผลิตภัณฑ์ยาสูบสินค้าอุปโภคบริโภค รวมทั้งวัสดุและเครื่องมือที่ใช้แล้ว ยานพาหนะพวงมาลัยขวา เป็นต้น
- สินค้าที่ต้องขอใบอนุญาตนำเข้า เช่น น้ำตาลทราย
- ด้านการส่งออก

1. เปิดเสรีการส่งออก ยกเว้นสินค้า ดังนี้

- อาวุธ วัตถุโบราณ ยา พืชพันธุ์สัตว์ที่หายากและไม่ชุก
- สินค้าที่ต้องขอใบอนุญาต เช่น สิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูป

- สินค้าที่ประเทศผู้ซื้อควบคุมการนำเข้าเป็นกรณีพิเศษ เช่น พืชป่าที่หายาก ผักและสัตว์บางชนิด
2. ยกเลิกการกำหนดปริมาณส่งออกข้าว

4. กฎระเบียบขั้นตอนด้านเอกสารการส่งออก-นำเข้า และ ขนส่งสินค้าในเวียดนาม

4.1 ลู่ทางเข้าสู่ตลาดเวียดนาม

1) สำรวจตลาดและติดต่อกับผู้นำเข้าด้วยตัวเอง
เวียดนามเพิ่งเปิดเป็นตลาดเสรีมากกว่า 10 ปีเท่านั้น นักธุรกิจ
เวียดนามยังไม่มีประสบการณ์กับการที่จะออกไปหาสินค้าใน
ต่างประเทศ ประกอบกับยังมีทุนน้อย ดังนั้น ส่วนมากจะอยู่ที่
บริษัทคอยให้นักธุรกิจต่างชาติมาติดต่อมากกว่า นักธุรกิจ
ต่างประเทศ เช่น ไต้หวัน ฮองกง ญี่ปุ่น และสิงคโปร์ รู้
จุดอ่อนเหล่านี้ดี จึงพยายามจะเข้ามาหาตลาดเวียดนาม
มากกว่าที่จะรอให้นักธุรกิจเวียดนามไปติดต่อโดยตรง

2) การจัดตั้งสำนักงานตัวแทน (Representative Office)
การจัดตั้งสำนักงานตัวแทนจะเป็นวิธีการที่ดี สามารถเข้าถึงตัว
ผู้นำเข้าอย่างได้ผล แต่มีข้อเสีย คือ กฎหมายยังไม่อนุญาตให้
สำนักงานตัวแทนทำการซื้อขายสินค้าโดยตรงกับผู้บริโภคได้
แต่กิจกรรมอย่างอื่นสามารถจะดำเนินการได้ เช่น การศึกษา
ตลาด การเดินทางไปพบผู้นำเข้า การส่งเสริมสินค้าของบริษัท
ในลักษณะต่างๆ และข้อเสียอีกประการหนึ่ง คือ ค่าใช้จ่าย
ค่อนข้างสูง ส่วนมากจะเป็นค่าเช่าสถานที่ทำงาน ค่าพนักงาน
เงินเดือนเจ้าหน้าที่ ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าใช้จ่ายเหล่านี้ใน
ประเทศเวียดนามยังสูงอยู่ ดังนั้น ควรพิจารณาเปรียบเทียบ
การเปิดสำนักงานฯ หรือเดินทางเข้ามาพบผู้นำเข้าเป็นครั้ง ๆ
ไปว่า วิธีใดจะคุ้มและให้ผลมากกว่ากัน

3) ต้องจดทะเบียนสินค้า สินค้าที่ขายได้ดีในเวียดนาม

มักจะถูกลดมูลค่าลง ซึ่งสร้างความเสียหายให้กับเจ้าของสินค้าอย่างมาก การลดมูลค่าลงจะทำให้เหมือนสินค้าตัวจริงมากจนดูไม่ออก แต่ราคาและคุณภาพจะต่ำกว่า หากไม่มีการจดทะเบียนสินค้าไว้จะไม่สามารถฟ้องร้องดำเนินคดีตามกฎหมายได้ ดังนั้น เมื่อสินค้าเข้ามาในตลาดเวียดนามแล้วจะต้องจดทะเบียนสินค้าทันที ทั้งนี้ อาจจะทำให้ผู้นำเข้าเป็นผู้ดำเนินการให้ หรือให้บริษัทที่ปรึกษาซึ่งมีอยู่ทั่วไปในเวียดนามเป็นผู้ดำเนินการ หรือสามารถจดทะเบียนสินค้าโดยใช้บริษัทที่ปรึกษาที่มีสาขาอยู่ในเมืองไทยก็ได้

4) เงื่อนไขการชำระเงิน การเปิด L/C จากผู้นำเข้า เป็นวิธีการที่ดีที่สุด ธนาคารที่ผู้นำเข้าเปิด L/C ควรจะเป็นธนาคารของต่างประเทศที่มีสาขาอยู่ในเวียดนาม หรือธนาคารไทยที่มีสาขาอยู่ในเวียดนาม ได้แก่ ธนาคารกรุงเทพ ธนาคารวินาสยาม (Vinasiam: เป็นธนาคารร่วมทุนระหว่างธนาคารไทยพาณิชย์ ซีพีและธนาคารของเวียดนาม) หรือธนาคารของรัฐบาลเวียดนามหลายแห่งที่เชื่อถือได้ เช่น The Bank for Foreign Trade of Vietnam (VIETCOM BANK) , The Export-Import Bank (EXIMBANK) , The Industrial and Commercial Bank of Vietnam.

4.2 สิทธิพิเศษทางการค้า

ปัจจุบันประเทศเวียดนามได้รับสิทธิพิเศษทางการค้าจากประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยได้รับสิทธิพิเศษ Most Favor Nation (MFN) กับ 89 ประเทศ (รวม 25 ประเทศจากสหภาพยุโรป) รวมถึงมีการทำสัญญาทางการค้าพิเศษกับ 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และจีน ในการที่จะใช้อัตราการเก็บภาษีอัตราพิเศษ (Preferential tariff) สำหรับสินค้าที่นำเข้าจากประเทศเหล่านี้ ในกรณีที่ไม่ได้อยู่ในข่ายรับการลดหย่อนภาษี

รวมถึงปัจจุบันเวียดนามยังได้รับสิทธิพิเศษทางการค้า Generalized System of Preference (GSP) จากประเทศสหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป ญี่ปุ่น และออสเตรเลีย ซึ่งจะช่วยให้ผู้ประกอบการเวียดนามไม่ต้องแบกรับภาระทางภาษีมากเกินไป

ปัจจุบันไทย-เวียดนามมีกรอบความร่วมมือด้านการค้าโดยมีการประชุมอนุกรรมการการค้าร่วม (Joint Trade Commission : JTC) จัดตั้งเมื่อปี 1995 มีอธิบดีกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ (ปัจจุบัน คือ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ) เป็นประธานร่วมฝ่ายไทย

5. การลงทุนในเวียดนาม

5.1 รูปแบบการลงทุนของต่างชาติในเวียดนาม

มี 5 รูปแบบ ดังนี้

1) กิจการที่ชาวต่างชาติเป็นเจ้าของทั้งหมด (Wholly Foreign-Owned Enterprise) เป็นการลงทุนโดยชาวต่างชาติทั้งหมด จัดตั้งเป็นบริษัทจำกัดที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายของเวียดนาม โดยมีข้อดี คือ การบริหารงานคล่องตัว เนื่องจากผู้ลงทุนมีอำนาจเต็มที่ในการบริหาร ส่วนข้อเสีย คือ อาจไม่ได้รับความสะดวกในการติดต่อประสานงานกับหน่วยราชการต่างๆ ของเวียดนาม และประสบปัญหาการถือกรรมสิทธิ์ในสินทรัพย์ต่าง ๆ และข้อกำหนดในการจ้างแรงงานท้องถิ่น

2) กิจการร่วมทุน (Joint Ventures : JV) เป็นการลงทุนร่วมกันระหว่างหุ้นส่วนชาวเวียดนามกับชาวต่างชาติ จัดตั้งเป็นบริษัทจำกัดที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลโดยชาวต่างชาติมีสัดส่วนการลงทุนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 30 ของเงินลงทุนทั้งหมด ระยะเวลาในการลงทุน ไม่เกิน 50 ปี และในส่วนของคณะกรรมการบริหาร (Board of Management : BOM) ประกอบด้วยผู้แทนจากแต่ละฝ่ายตามสัดส่วนการลงทุน แต่ต้องมีสมาชิกที่เป็นชาวเวียดนาม อย่างน้อย 2 คน ข้อดี คือ เป็นรูปแบบการลงทุนที่รัฐบาลเวียดนามให้การส่งเสริมมากที่สุด นอกจากนี้ นักลงทุนต่างชาติสามารถอาศัยหุ้นส่วนชาวเวียดนามเป็นผู้ติดต่อประสานงานกับหน่วยราชการต่าง ๆ ของเวียดนาม ทำให้ได้รับความสะดวกและรวดเร็ว แต่ข้อเสีย คือ นักลงทุนชาวเวียดนามมักร่วมทุนโดยใช้ที่ดินและสิ่งก่อสร้างในเวียดนามตีค่าออกมาเป็นเงินลงทุน ประเมินสูงกว่า

มูลค่าที่แท้จริง ทำให้นักลงทุนต่างชาติเสียเปรียบ อีกทั้งอาจมี
ปัญหาด้านการบริหารงานและการขยายธุรกิจอุตสาหกรรมที่รัฐบาล
สปป.ลาว ส่งเสริมให้เข้าไปลงทุน

3) สัญญาร่วมลงทุนธุรกิจ (Business Co-operation Contract : BCC) เป็นการร่วมทุนระหว่างหุ้นส่วนชาวเวียดนามกับ
ชาวต่างชาติในธุรกิจที่หุ้นส่วนชาวเวียดนามขาดความชำนาญ จึง
ทำข้อตกลงให้หุ้นส่วนชาวต่างชาติ ซึ่งอาจมีมากกว่า 1 ราย เข้า
ร่วมทำธุรกิจด้วย โดยไม่มีการจดทะเบียนเป็นบริษัทใหม่ และไม่มี
ข้อกำหนดเรื่องเงินทุนขั้นต่ำของหุ้นส่วนชาวต่างชาติ แต่ทำสัญญา
ว่าหุ้นส่วนชาวเวียดนามจะแบ่งปันความรับผิดชอบและผลกำไรให้
ส่วนระยะเวลาการลงทุนขึ้นอยู่กับข้อตกลงกัน ตัวอย่างของสัญญาร่วม
ลงทุนธุรกิจ เช่น ชาวเวียดนามที่ทำธุรกิจผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป
ต้องการทำธุรกิจโรงฟอกย้อมด้วยแต่ยังขาดความชำนาญ จึงให้นัก
ลงทุนต่างชาติเข้าร่วมดำเนินธุรกิจโดยตกลงจะแบ่งผลประโยชน์ให้
เป็นต้น ข้อดี คือ ใช้เงินลงทุนน้อย ได้ผลกำไรที่ชัดเจน นักลงทุน
ต่างชาติสามารถโอนเงินกำไรกลับประเทศได้ค่อนข้างง่าย แต่
ข้อเสีย คือ นักลงทุนต่างชาติขาดอิสระในการบริหารกิจการ และไม่
มีการจำกัดความรับผิดชอบหากเกิดการขาดทุน

4) กิจการที่ทำสัญญากับภาครัฐ เป็นการลงทุนระหว่าง
หน่วยงานราชการของเวียดนามกับนักลงทุนต่างชาติ โดยมีรูปแบบ
การลงทุนที่หลากหลาย ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดในสัญญา

5) อื่น ๆ นอกจากรูปแบบการลงทุนที่กล่าวมาแล้ว นัก
ลงทุนต่างชาติอาจขยายกิจการในเวียดนามในรูปแบบอื่น ๆ เช่น
สำนักงานตัวแทน (Representative Offices) ทำหน้าที่เป็นตัวแทน

ทางการค้าและการลงทุน ตลอดจนให้บริการด้านต่าง ๆ แทนบริษัทแม่ในต่างประเทศ เช่น บริการด้านข้อมูล การตลาด และติดตามเรื่องกฎหมายและเอกสารต่าง ๆ ให้แก่ธุรกิจที่ต้องการเข้าไปลงทุนในเวียดนาม และ สาขา (Branches) ดำเนินการได้เฉพาะธุรกิจบางประเภทเท่านั้น มีสถานะเป็นบริษัทลูก เช่น ธุรกิจธนาคาร ธุรกิจประกันภัย บริษัทกฎหมาย และบริษัทบัญชี เป็นต้น

5.2 ปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนให้เวียดนามเป็นประเทศที่น่าลงทุน

1) ความมีเสถียรภาพของรัฐบาล เวียดนามปกครองด้วยระบอบสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ มีพรรคการเมืองเพียงพรรคเดียวคือ พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม (Communist Party of Vietnam : CPV) ซึ่งมีบทบาทในการกำหนดแนวทางการบริหารประเทศทุกด้าน ทำให้การบริหารประเทศเป็นไปอย่างราบรื่น และนโยบายต่าง ๆ ได้รับการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันผู้นำประเทศมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนในการบริหารประเทศ และมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างจริงจัง ซึ่งช่วยสร้างความมั่นใจให้แก่นักลงทุนต่างชาติที่สนใจเข้ามาลงทุนในเวียดนาม

2) ทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะพลังงานและแร่ธาตุ เช่น การมีแหล่งน้ำมันดิบ กระจายอยู่ทั่วทุกภาค ทำให้เวียดนามกลายเป็นประเทศผู้ส่งออกน้ำมันดิบรายสำคัญอันดับ 3 ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รองจากมาเลเซีย และอินโดนีเซีย นอกจากนี้ เวียดนามมีปริมาณเชื้อเพลิงสำรอง เช่น ก๊าซธรรมชาติ ปิโตรเลียม และถ่านหินอยู่มาก รวมทั้ง แร่ธาตุ

สำคัญ คือ บอกลิชต์ โปแตสเซียม และเหล็ก นอกจากนี้ ยังมี ทรัพยากรป่าไม้ ซึ่งล้วนเป็นวัตถุดิบสำคัญสำหรับการลงทุน รวมทั้ง ทรัพยากรดินและน้ำที่มีอย่างเพียงพอทั้งในด้านปริมาณ และคุณภาพก็เอื้อต่อการเพาะปลูก ส่งผลให้เวียดนามเป็นแหล่ง ผลิตสินค้าเกษตรหลายรายการจนติดอันดับประเทศผู้ส่งออกสินค้า เกษตรรายใหญ่ของโลก เช่น พริกไทย (อันดับ 1 ของโลก) ข้าว (อันดับ 2 ของโลก รองจากไทย) กาแฟ (อันดับ 2 ของโลก รอง จากบราซิล) เม็ดมะม่วงหิมพานต์ (อันดับ 2 ของโลกรองจาก อินเดีย) และอาหารทะเล (อันดับ 6 ของโลก)

3) เป็นตลาดขนาดใหญ่ที่มีศักยภาพ เวียดนามมีประชากร มากถึง 87 ล้านคน จากการที่เวียดนามเปิดประเทศมานาน ทำให้ ประชากรตื่นตัวกับสินค้าและบริการใหม่ ๆ ทำให้มีการจับจ่ายใช้ สอยมากขึ้นหลังการเปิดประเทศ ประกอบกับชาวเวียดนามเริ่มมี กำลังซื้อมากขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่อยู่ในช่วงขาขึ้น อีกทั้งปริมาณเงินโอนกลับประเทศของชาวเวียดนามโพ้นทะเล หรือที่เรียกว่า "เวียดกีว" ซึ่งมีประมาณ 3 ล้านคน และโอนเงิน กลับมาประเทศปีละประมาณ 3,200 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ชาว เวียดนามส่วนใหญ่มีความต้องการสินค้าอุปโภคบริโภคที่มีคุณภาพ ดีจำนวนมากและเพิ่มขึ้นทุกปี ทั้งนี้ ประชากรที่มีกำลังซื้อสูงส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในนครโฮจิมินห์และจังหวัดรอบนอก กรุงเทพมหานคร และ จังหวัดต่าง ๆ บริเวณใกล้สามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง ซึ่งเป็นพื้นที่ สำคัญทางเศรษฐกิจ

4) เน้นนโยบายเป็นมิตรกับทุกประเทศ และให้ความสำคัญ กับความปลอดภัย ทำให้เวียดนามไม่เคยตกเป็นเป้าหมายในการ

ก่อการร้าย และแทบไม่มีปัญหาอาชญากรรมขั้นร้ายแรงเนื่องจาก เวียดนามมีกฎหมายที่เข้มงวดและมีบทลงโทษที่รุนแรง ส่งผลให้ เวียดนามเป็นประเทศที่มีความปลอดภัยสูงแห่งหนึ่งของโลก ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักลงทุนเกิดความเชื่อมั่นและตัดสินใจเข้ามาลงทุน

5) เวียดนามให้ความสำคัญกับการพัฒนาเส้นทางคมนาคม ขนส่ง ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ตลอดจนสาธารณูปโภค ต่าง ๆ ให้มีความสะดวกและทันสมัยยิ่งขึ้น เพื่อรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการพัฒนาเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจแนว ตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor : EWEC)

6) ความได้เปรียบด้านแรงงาน ร้อยละ 55 ของประชากร ในเวียดนามอยู่ในวัยทำงาน หรือจำนวน 48 ล้านคน ซึ่งมีอายุ ระหว่าง 15-64 ปี และอัตราการรู้หนังสือของชาวเวียดนามสูงกว่า ร้อยละ 90 ทำให้เวียดนามมีแรงงานคุณภาพจำนวนมาก อัตรา ค่าจ้างแรงงานต่ำ และยังสามารถหาแรงงานได้ง่าย นายจ้าง สามารถรับสมัครแรงงานได้โดยตรง ไม่ต้องผ่านกระทรวงแรงงาน ของเวียดนาม ในขณะที่เดียวกันชาวเวียดนามก็มีความสนใจสมัคร งาน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นจุดแข็งของตลาดแรงงานในเวียดนาม

สิทธิประโยชน์ที่สำคัญ ได้แก่

การยกเว้นภาษีนำเข้าวัตถุดิบ ชิ้นส่วน และส่วนประกอบ ของวัตถุดิบ เป็น เวลา 5 ปี เพื่อสนับสนุนการผลิตเพื่อส่งออก

การอนุญาตให้นักลงทุนต่างชาติส่งผลกำไรกลับประเทศได้ อย่างเสรี ขณะนี้ รัฐบาลเวียดนามประกาศยกเลิกการเก็บภาษีจาก ผลกำไรที่โอนกลับประเทศ (Profit Remittance Tax)

การอนุญาตให้กิจการที่ถือหุ้นโดยชาวต่างชาติทั้งหมด 100 % โอนผล ขาดทุนสะสม (Loss Carry Forward) ไปหักลบกับผลกำไรในปีต่อๆ ไปได้อีกนาน 5 ปี

การลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยจัดเก็บภาษีในอัตราร้อยละ 10 จากเดิมอัตราร้อยละ 28 ในช่วง 10-15 ปีแรกที่เริ่มดำเนินกิจการ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของประเภทกิจการลงทุน จำนวนเงินลงทุน สถานที่ตั้งของโครงการลงทุน และสัดส่วนการส่งออก เป็นต้น หากธุรกิจมีกำไรเมื่อใดก็จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลในช่วง 4 ปีแรกที่ผลประกอบการมีกำไร หลังจากนั้นจะได้รับลดหย่อนภาษีเหลือร้อยละ 5 เป็นเวลา 7 ปี และเสียภาษีในอัตราร้อยละ 10 จนถึงปีที่ 15 หลังจากนั้น นักลงทุนต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตรापกติ

เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่นักลงทุนต่างชาติ รัฐบาลเวียดนามได้จัดทำข้อตกลงเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนและข้อตกลงเพื่อยกเว้นการเก็บภาษีซ้อนกับประเทศต่าง ๆ รวมทั้งไทยด้วย โดยให้การรับรองว่าหากรัฐบาลเวียดนามออกกฎหมายใหม่ใด ๆ ที่ทำให้นักลงทุนต่างชาติได้รับความเสียหาย หรือได้รับสิทธิประโยชน์ลดลง นักลงทุนต่างชาติสามารถเลือกรับสิทธิประโยชน์ตามใบอนุญาตส่งเสริมการลงทุนที่ได้รับอยู่เดิม หรือเลือกที่จะรับสิทธิประโยชน์ต่างๆตามที่ระบุไว้ในกฎหมายการลงทุนฉบับปรับปรุงใหม่ก็ได้

สิทธิในการใช้ที่ดิน (Land Use Right) ระยะเวลาที่ได้รับสิทธิในการใช้ที่ดิน ระยะเวลา 50-70 ปี ซึ่งขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่กำหนดใน Investment License ของโครงการลงทุน นอกจากนี้

เวียดนามยังส่งเสริมให้นักลงทุนต่างชาติเลือกเข้ามาลงทุนในนิคมอุตสาหกรรม ซึ่งมีอยู่มากกว่า 100 แห่ง กระจายอยู่ตามภาคต่างๆ ทั้งนี้ นักลงทุนต่างชาติที่เข้ามาลงทุนในนิคมอุตสาหกรรมอาจได้รับสิทธิประโยชน์ด้านการลงทุนเพิ่มเติม นอกเหนือจากสิทธิประโยชน์ต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้น เช่น นิคมอุตสาหกรรมบางแห่งมีการยกเว้นค่าเช่าที่ดินรายปี

5.3 ข้อมูลที่จำเป็นในการลงทุนในเวียดนาม

- การลงทุนและจัดตั้งบริษัทในเวียดนาม

ใบอนุญาตเบื้องต้นที่ผู้ประกอบการทุกประเภทกิจการในเวียดนามจำเป็นจะต้องมี ได้แก่

1. ใบรับรองการลงทุนและรับรองการจัดตั้งบริษัทจากหน่วยงานการวางแผนและการลงทุนประจำจังหวัด
2. ทรายางประจำบริษัท
3. เอกสารรับรองหมายเลขประจำตัวผู้เสียภาษีของบริษัท

ผู้ที่ลงทุนในประเทศเวียดนามจะต้องขอใบอนุญาตการลงทุน โดยอาจติดต่อบริษัทกฎหมายในเวียดนามให้ดำเนินการขอใบอนุญาตแทนได้ โดยจะใช้เวลาในการดำเนินการขอใบอนุญาตทั้งสิ้นเป็นเวลาประมาณ 3-4 สัปดาห์ ขึ้นอยู่กับประเภทและขนาดของธุรกิจ ซึ่งประเภทของใบอนุญาตและเอกสารอื่นๆที่เจ้าของธุรกิจจะต้องขอก็ขึ้นอยู่กับประเภทของกิจการเช่นกัน ข้อมูลประเภทของใบอนุญาตที่จำเป็นจะต้องมีในแต่ละกิจการสามารถดูได้จากเว็บไซต์ของหน่วยงานเวียดนาม

www.business.gov.vn/index.aspx

5.4 ข้อมูลเพื่อการการลงทุนและจัดตั้งบริษัท ที่ ประเทศ เวียดนาม

1. ภาษี (Tax)

- ภาษีนำเข้า (Import Tax) 5 % - 40 % (ขึ้นอยู่กับประเภทสินค้าและประเทศที่เป็นแหล่งกำเนิดสินค้า)
- ภาษีเงินได้นิติบุคคล (Corporate Income Tax) 28 %
- ภาษีเงินได้บุคคล (Personal Income Tax)

สำหรับคนเวียดนาม

ระดับ	เงินเดือน (หน่วย: ล้านบาท)	อัตราภาษี (%)
1	ถึง 5	0
2	ตั้งแต่ 5 ขึ้นไปถึง 15	10
3	ตั้งแต่ 15 ขึ้นไปถึง 25	20
4	ตั้งแต่ 25 ขึ้นไปถึง 40	30
5	มากกว่า 40	40

สำหรับคนต่างชาติ

ระดับ	เงินเดือน (หน่วย : ล้านบาท)	อัตราภาษี (%)
1	ถึง 8	0
2	ตั้งแต่ 8 ขึ้นไปถึง 20	10
3	ตั้งแต่ 20 ขึ้นไปถึง 50	20
4	ตั้งแต่ 50 ขึ้นไปถึง 80	30
5	มากกว่า 80	40

ภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT)

สินค้า / บริการ	อัตราภาษี
1. สินค้าหรือบริการเพื่อส่งออกหรือจำหน่ายในเขตอุตสาหกรรมส่งออก การลงทุนด้านการเงินหรือตลาดทุนในต่างประเทศ	0%
2. สินค้าหรือบริการที่จำเป็น เช่น น้ำ ปูน ยาฆ่าแมลง ยา เครื่องมือแพทย์ อุปกรณ์การศึกษา ของเล่นเด็ก เล็ก หนังสือวิทยาสตร์หรือศิลปะ ผลิตภัณฑ์เกษตร หรือป่าไม้ที่ยังไม่แปรรูป อาหารสัตว์ บริการด้านวิทยาศาสตร์และการเกษตร เป็นต้น	5%
3. สินค้าหรือบริการอื่นๆ นอกเหนือจากที่ระบุข้างต้น รวมถึงล้อเตอรีและนายหน้าค้าหลักทรัพย์ ซึ่งในอดีตเสียอัตราร้อยละ 20	10%

ภาษีการบริโภคพิเศษ

(Excise Tax or Special Consumption Tax)

เลขที่	สินค้า / บริการ	อัตรา ภาษี (%)
	สินค้า	
1	บุหรี่ และ ซิการ์	
	- ซิการ์	65
	- บุหรี่	65
2	เหล้า	
	- เหล้าตั้งแต่ 40 ⁰ ขึ้นไป	65
	- เหล้าตั้งแต่ 20 ⁰ ถึง 40 ⁰	30
	- เหล้าต่ำกว่า 20 ⁰ เหล้าผลไม้ เหล้ายา	20
3	เบียร์	
	- เบียร์ขวด เบียร์กล่อง	75
	- เบียร์สด	40
4	รถยนต์	
	- รถยนต์มีต่ำกว่า 5 ที่นั่ง	50
	- รถยนต์มี 6 ถึง 15 ที่นั่ง	30
	- รถยนต์มี 16 ถึง 24 ที่นั่ง	15

เลขที่	สินค้า / บริการ	อัตรา ภาษี (%)
5	น้ำมันทุกประเภท - naphtha - condensate - reformed component	10
6	เครื่องปรับอากาศมีประสิทธิภาพต่ำกว่า 90,000 BTU	15
7	ไฟ	40
8	กงเต็ก	70
	บริการ	
1	Discotheque, Massage, Karaoke	30
2	Casino, jackpot	25
3	Betting Entertainment Service	25
4	Golf	10
5	ลอตเตอรี่	

2. การขนส่งภายในประเทศ (Inland Transportation)

โดยคอนเทนเนอร์ 20 ฟุต จากฮานอยถึงไฮฟอง (100 – 120 ก.ม)
100 – 200 เหรียญสหรัฐ

3. ค่าจ้างแรงงานและค่าล่วงเวลา (Labor Cost and Overtime)

ค่าจ้างแรงงานต่อเดือนสำหรับ

รัฐบาลเวียดนามประกาศปรับขึ้นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำสำหรับ
ลูกจ้างเวียดนามในรัฐวิสาหกิจ บริษัทเอกชนเวียดนาม และบริษัท
ต่างชาติ ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ในปี 2552 เพื่อชดเชยกับเงินเฟ้อที่

เพิ่มสูงขึ้น

ค่าจ้างขั้นต่ำอัตราใหม่จะแตกต่างกันไปใน 4 เขตขึ้นอยู่กับ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น (จากเดิมที่แบ่งเพียง 3 เขต) โดยแบ่งเป็น

เขตที่ 1 ครอบคลุมเขตส่วนใหญ่ของกรุงฮานอยและนครโฮจิมินห์ และเมือง Ha Dong กรุงฮานอย

เขตที่ 2 ครอบคลุมเขตชานเมืองกรุงฮานอยและนครโฮจิมินห์ เขต Thuy Nguyen และ An Dong ของอำเภอเมือง Ha Long จังหวัด Quang Ninh นครดานัง เมือง Bien Hoa ของจังหวัด Dong Nai จังหวัด Vung Tau จังหวัด Thu Dau Mot และ เขต Thuan An เขต Di An เขต Ben Cat และเขต Tan Uyen ของจังหวัด Binh Duong

เขตที่ 3 ครอบคลุม จังหวัด Bac Ninh จังหวัด Bac Giang จังหวัด Hung Yen จังหวัด Hai Duong จังหวัด Mong Cai จังหวัด Uong Bi จังหวัด Cam Pha จังหวัด Dalat จังหวัด Bao Loc จังหวัด Nha Trang และจังหวัด Cam Ranh

เขตที่ 4 ครอบคลุมพื้นที่นอกเหนือจากเขตที่ 1-3

ค่าจ้างขั้นต่ำอัตราใหม่ สำหรับแรงงานในรัฐวิสาหกิจและ บริษัทเอกชนของเวียดนาม คือ

(ก) เขตที่ 1: 800,000 ด่ง (48.5 เหรียญสหรัฐ) (ข) เขตที่ 2: 740,000 ด่ง (44.8 เหรียญสหรัฐ)

(ค) เขตที่ 3: 690,000 ด่ง (41.8 เหรียญสหรัฐ) (ง) เขตที่ 4: 650,000 ด่ง (39.4 เหรียญสหรัฐ)

เพิ่มขึ้นจาก 620,000 ด่ง (37.6 เหรียญสหรัฐ) 580,000 ด่ง (35.1

เหรียญสหรัฐ) และ 540,000 ดอลลาร์ (32.7 เหรียญสหรัฐ) ใน 3 เขตเดิม
ค่าจ้างขั้นต่ำอัตราใหม่ สำหรับแรงงานในบริษัทเอกชน
ต่างชาติ คือ (ก) เขตที่ 1: 1,200,000 ดอลลาร์ (72.7 เหรียญสหรัฐ) (ข)
เขตที่ 2: 1,080,000 ดอลลาร์ (65.5 เหรียญสหรัฐ) (ค) เขตที่ 3:
950,000 ดอลลาร์ (57.6 เหรียญสหรัฐ) (ง) เขตที่ 4: 920,000 ดอลลาร์ (55.8
เหรียญสหรัฐ) เพิ่มขึ้นจาก 1,000,000 ดอลลาร์ (60.6 เหรียญสหรัฐ)
900,000 ดอลลาร์ (54.5 เหรียญสหรัฐ) และ 800,000 ดอลลาร์ (48.5 เหรียญ
สหรัฐ) ใน 3 เขตเดิม

กระทรวงแรงงานเวียดนามกล่าวว่า ค่าจ้างขั้นต่ำอัตราใหม่
นี้ก็ยังคงเพิ่มขึ้นไม่มากเมื่อเทียบกับเงินเฟ้อของเวียดนามที่คาด
ว่าจะเพิ่มขึ้น 25-27% ในปี 2551 และกระทรวงแรงงานเวียดนามก็
พยายามช่วยนายจ้างที่ต้องแบกรับภาระต้นทุนการผลิตที่เพิ่ม
สูงขึ้นด้วย โดยค่าจ้างขั้นต่ำอัตราใหม่จะเพิ่มต้นทุนให้แก่นายจ้าง
ประมาณ 1.3 - 1.7%

อย่างไรก็ดี นายจ้างชาวเวียดนามและชาวต่างชาติได้ขึ้น
ค่าจ้างและค่าตอบแทนแก่ลูกจ้างเพื่อเป็นการจูงใจและป้องกัน
ปัญหาการย้ายงานและสมองไหล โดยในช่วงเดือนเมษายน 2550
- มีนาคม 2551 ได้ปรับขึ้นค่าจ้างไปแล้ว 19.5% สูงสุดในรอบ 5 ปี
ที่ผ่านมา

ค่าล่วงเวลา

- 100% ของค่าจ้างรายวันปกติสำหรับวันทำงาน 150% -
200% สำหรับวันหยุด เช่น วันเสาร์-อาทิตย์ หรือวันหยุด
ตามข้อตกลง

5.5 ค่าเช่าที่ดิน (Land Cost)

- ค่าเช่าสำนักงาน/เดือน/ตารางเมตร
 - Grade A 50 USD /ตารางเมตร/เดือน
 - Grade B 40 USD /ตารางเมตร/เดือน
- ค่าเช่าที่ดินที่เขตอุตสาหกรรม/เดือน/ตารางเมตร 45 – 150 USD
- ค่าเช่าบ้านพัก
 - อพาร์ทเมนท์เกรดดี 1,000 – 1,500 USD
 - วิลล่า 1,500 – 4,500 USD
 - อพาร์ทเมนท์ในเมืองฮานอย 500 – 1,500 USD
- ค่าเช่าโกดัง
 - ภายในเขตอุตสาหกรรม 5.0 – 8.0 USD /ตารางเมตร/เดือน
 - อื่นๆ 1.6 – 2.5 USD /ตารางเมตร/เดือน

5.6 ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ (Utility Expense) (ปี 2552)

- อัตราค่าโทรศัพท์ไปประเทศไทย
0.33 เหรียญสหรัฐ/นาที
- อัตราค่าโทรศัพท์มือถือ 0.077 เหรียญสหรัฐ/นาที
24.24 – 242.20 เหรียญสหรัฐ
- ค่าไฟฟ้าสำหรับอุตสาหกรรม(ต่อ kwh)
0.05 – 0.10 เหรียญสหรัฐ
สำหรับกิจการค้าและบริการ (ต่อ kwh)

0.09 – 0.16 เหรียญสหรัฐ

- ค่าน้ำ

สำหรับอุตสาหกรรม (ต่อคิวบิกเมตร)

0.05 – 0.10 เหรียญสหรัฐ

สำหรับกิจการค้าและบริการ (ต่อคิวบิกเมตร)

0.09 – 0.16 เหรียญสหรัฐ

- ค่าขนส่งคอนเทนเนอร์ (Container Haulage Cost) ขึ้นอยู่กับบริษัทตัวแทนจำหน่าย

- ค่าน้ำมัน (Gasoline Price) 1.27 – 1.30 เหรียญสหรัฐ/ก.ก. หรือ 16,364 เวียดนามดอง/ลิตร

(1 เหรียญสหรัฐ = 16,550 เวียดนามดอง และ 1 บาท = 478.58 ดอง : 2551)

- เงินเดือนให้คนขายและค่าคอมมิชชั่น

(Sale Person Salary and Commission)

- เงินเดือน 87 – 198 เหรียญสหรัฐ (กรุงเทพมหานคร): 122 – 216 เหรียญสหรัฐ (นครโฮจิมินห์)

- ค่าคอมมิชชั่น ขึ้นอยู่กับการเจรจา (3 – 10%)

- ค่า Overhead (Overhead Price) ขึ้นอยู่กับแต่ละกรณี สัญญา และ ประเภทบริการหรืออุตสาหกรรม

- ค่าประกัน (Insurance Price) ขึ้นอยู่กับบริษัท Shipping และประเภทสินค้า

- ค่า Invoice (Invoice Price) ขึ้นอยู่กับประเภทสินค้า

- ค่า Shipping (Shipping Cost) ขึ้นอยู่กับประเภทสินค้า บริษัท Shipping และ ระยะทางขนส่ง

- ค่าบริการให้คำปรึกษา (Consulting Fees) 15 – 250 เหรียญสหรัฐต่อชั่วโมง (ขึ้นอยู่กับแต่ละกรณีและบริการปรึกษา)
- ค่าธรรมเนียมธนาคาร (Banking Fees) รายละเอียดจัดแนบ

5.7 การจัดตั้งเขตส่งเสริมการส่งออก และเขตพื้นที่อุตสาหกรรมต่าง ๆ

ปัจจุบันเวียดนามมีเขตส่งเสริมการลงทุน 2 ประเภท คือ Export Processing Zone (EPZ) และ Industrial Zone (IZ) โดยเฉพาะในนครโฮจิมินห์ ไฮฟอง ฮานอย ฯลฯ เพื่อดึงดูดนักลงทุนจากต่างชาติ โดยกำหนดอัตราภาษีที่ต่ำเป็นพิเศษ สำหรับธุรกิจที่เข้าไปลงทุนในเขตอุตสาหกรรมทั้ง 2 ประเภท

5.8 มาตรการอื่นๆ ที่ให้แก่นักลงทุนต่างชาติ

ระยะเวลาที่ได้รับสิทธิในการเช่าที่ดิน ทั้งนี้ขึ้นกับใบอนุญาตการลงทุน (Investment License) เป็นหลัก โดยปกตินักลงทุนต่างชาติได้รับสิทธิในการเช่าที่ดินประมาณ 50 ปี และอาจขยายเป็น 70 ปี หากโครงการที่ได้รับการส่งเสริมจาก The Standing Committee of the National Assembly สำหรับโครงการลงทุนจากต่างชาติประเภท BOT (Build-Operate-Transfer Contract) นักลงทุนต่างชาติไม่ต้องเช่าที่ดิน เมื่อตกลงเริ่มทำโครงการแล้วรัฐบาลจะมอบที่ดินให้ดำเนินการ เมื่อโครงการแล้วเสร็จนักลงทุนต้องโอนสิทธิของโครงการนั้นให้แก่รัฐบาลตามรูปแบบ BOT

นักลงทุนต่างชาติ สามารถนำสิทธิการใช้ที่ดินมาเป็นหลักประกันการกู้เงินได้ และอนุญาตให้สาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศในเวียดนามสามารถรับจำนองสิทธิการใช้ที่ดินได้

ประกันความมั่นใจแก่นักลงทุนต่างชาติ โดยให้การรับรองว่าหากรัฐบาลเวียดนามมีการออกกฎหมายใหม่ที้อาจจะทำให้ให้นักลงทุนต่างชาติได้รับความเสียหาย นักลงทุนสามารถเลือกรับสิทธิประโยชน์ตามที่ได้รับอยู่เดิมได้

การทยอยยกเลิกระบบ 2 ราคา (Elimination of Dual Pricing) ในภาคธุรกิจประเภทต่างๆ เช่น ตู้เครื่องบิน ตู้รถไฟ ค่าสาธารณูปโภคต่างๆ

การแก้ไขข้อกำหนดในกฎหมายแรงงาน เมื่อวันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2545 เช่น บริษัทต่างชาติสามารถรับสมัครแรงงานได้ โดยไม่จำเป็นต้องจ้างแรงงานผ่านตัวแทนจัดหางาน

6. ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ Web Site ที่สำคัญ

รายชื่อ ที่ติดต่อหน่วยราชการ/รัฐวิสาหกิจไทย และหน่วยงาน
ภาครัฐและเอกชน

(1) สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงฮานอย

63 – 65 Hoan Dieu Street , Hanoi

Tel. (84 – 8) 3823 – 5092 - 94

Fax. (84 – 8) 3823 - 5008

E-mail : thaihan@mfa.go.th

WebSite : [http : // www.thaibizvietnam.com/](http://www.thaibizvietnam.com/)

(2) สถานกงสุลใหญ่ ณ นครโฮจิมินห์

77 Tran Quoc Thao Street , District 3 , Ho Chi Minh City

Tel. (84 – 8) 3932 – 7637 -8

Fax (84 – 8) 3932 - 6002

E – mail : thaihom@mfa.go.th

WebSite : [http : // www.thaiconsulatehochiminh.com/](http://www.thaiconsulatehochiminh.com/)

(3) สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงฮานอย

Suit 801 , 8th Floor , HCO Building ,

44 B Ly Thuong Kiet Street , Hanoi

Tel. : (84 – 4) 3936 - 5226-7

Fax. : (84 – 4) 3936 - 5228

E – mail : thaichanoi@depthai.go.th

(4) สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ นครโฮจิมินห์
8th Floor , Unit 4 , Saigon Centre Building
65 Le Loi Boulevard , District 1 Ho Chi Minh
Tel. : (84 – 8) 3914 - 1838
Fax. : (84 – 8) 3914 - 1864
E – mail : thaitradecenter@hcm.fpt.vn

(5) สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ณ นครโฮจิมินห์
Floor 5, The Empire Tower, 26-28 Ham Nghi Street,
District 1, Hochiminh City
Tel : (84 - 8) 62913 885-6
Fax : (84 – 8) 62913 887
Email : info@tourismthailand.org.vn

7. ภาคผนวก

ที่มาข้อมูล

1. กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ
2. สถานทูตไทย ณ กรุงฮานอย
3. สำนักงานพาณิชย์ไทย ณ กรุงฮานอย
4. กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์
5. กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์
6. กรมส่งเสริมการค้าส่งออก กระทรวงพาณิชย์
7. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กระทรวงอุตสาหกรรม
8. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย